

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.25/2012/5. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi június hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. évi szeptember hó 23. napján kihirdetett 5.B.106/2009/45. számú **ítéletét megváltoztatja**, a börtönbüntetés tartamát 3 /három/ év 3 /három/ hónapra **e n y h í t i**.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 9.260.- /Kilencezer-kettőszázhatvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott felhívásra köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság / 2012. január 1. napjától hatályos megnevezése Tatabányai Törvényszék / Tatabányán, 2009. október 1., november 26., 2010. november 23. napján előlről kezdett, majd 2011. szeptember 23. napján tartott, nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett 5.B.106/2009/45. számú ítéletével a 2008.szeptember 26. napjától 2011. szeptember 23. napjáig előzetes fogvatartásban volt vádlottat bűnösnek mondta ki halált okozó testi sértés büntetében / Btk.170.§ /1/ bekezdése és /5/ bekezdés II. fordulata /.

Ezért 4 év 1 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította. Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.363/2009/3-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását a bűncselekmény megnevezésénél alkalmazott törvényhely korrekciójával, a szabadságvesztés főbüntetési nemként történő megjelölésével indítványozta.

Indítványozta továbbá az ítélet kiegészítését a vádlott előző elítélésére vonatkozó adatokkal, pszichés állapota vonatkozásában azzal, hogy cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt áll, a történeti tényállás helyesbítését az elkövetéskori beszámítási képességére, az oksági kapcsolat rögzítését a vádlott ököltése a sértett halála között.

Rámutatott, hogy a kiegészítéssel és helyesbítéssel a tényállást megalapozott, a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű. Egyetértett a cselekmény minősítésével és a korábbi büntettségére figyelemmel, a kiszabott büntetéssel.

Kisebb eljárási szabálysértésként kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott szabadlábra helyezési indítványát elbírálatlanul hagyta, nem az elkövetéskor hatályos törvényi rendelkezéseknek megfelelően jelölte meg az elbírált cselekmény minősítéséhez tartozó törvényhelyet, a börtönbüntetés főbüntetésként történt kiszabását.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a vádlott védője perbeszédében a fellebbezést hatályon kívül helyezés érdekében kiegészítette.

Kérte védence védekezésének elfogadásával annak megállapítását, hogy sajnálatos baleset történt. Másodlagosan a büntetés olyan mértékű enyhítését, hogy az előzetes fogvatartással a szabadságvesztés kitöltöttnek legyen tekintendő.

Érvelése szerint a sértett provokatív viselkedése miatt került védence indulati állapotba, aminek súlyozottabb figyelembe vételét indítványozta. A büntetést enyhítő tényezőként hivatkozott a vádlott megromlott egészségi állapotára, segíteni akarására a sértettnek miután elesett, a cselekvőképességet kizáró gondnokságára, a pszichiátriai intézetben - ahol tartózkodik jelenleg - a viselkedésével nem merült fel probléma.

A vádlott kísérelésétől kapott orvosi dokumentumokat bemutatta, eszerint vesedaganattal kezelik az esztergomi kórházban.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványt és a javasolt ítéleti kiegészítéseket fenntartotta, a perbeszédét írásban csatolta a jegyzőkönyvhöz.

Kiemelte, hogy a súlyosító és enyhítő körülmények a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését nem indokolják.

A vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez. Elmondta, hogy a sértett megakartta őt ütni, félrerántotta ekkor a kezét. Bűncselekmény hiányában kérte a felmentését.

A vádlott személyi körülményei vonatkozásában az ítélőtábla meghallgatta a vádlott kísérőjét, aki elmondta, hogy vádlott az Esztergomi Pszichiátriai Betegek Otthonban él, az intézetben belül szabadon mozoghat, a szülei gyakran hazaviszik, magaviseletével nincs probléma.

Az ítélőtábla a védelmi fellebbezésre tekintettel az első fokú ítélet a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 348.§ /1/ bekezdésben írtak szerint, ennek eredményeként az enyhítésre irányuló fellebbezést találta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa - a helyben hagyásra tett indítvány kivételével - alapos.

Az ítélőtábla elsődlegesen vizsgálta, hogy a Tatabányai Törvényszék a bizonyítási eljárás során vétett-e olyan eljárásjogi hibát, ami az érdemi felülvizsgálatot akadályozza. E körben az elsőfokú bíróság eljárásában abszolút, hatályon kívül helyezéssel járó szabálysértést nem állapított meg.

Azonban egyet kellett értenie az ítélőtáblának a fellebbviteli főügyészséggel abban, hogy a törvényszék tevékenysége kifogásolható az előzetes letartóztatáshoz kapcsolódó intézkedések elmulasztása és a bizonyítás felvételén túlmutatóan az eljárás indokolatlan elhúzódása, továbbá az írásba foglalt ítélettel együtt az iratok késedelmes felterjesztése okán is. A vádhatóság okszerűen vetette fel, hogy a 2009. március 26-án történt előzetes letartóztatás fenntartását követően a kényszerintézkedés indokoltságára nézve a felülvizsgálatot a törvényszék csak 2009. október 1. napján végezte el, erről a továbbiakban nem intézkedett. A vádlott szabadlábra helyezési kérelméről 2010. május 6. napján, majd 2010. október 1. napján döntött, 2010. november 23. napján tartott tárgyaláson a szabadlábra helyezés iránti kérelmét elutasította. Az utolsó tárgyalást megelőzően a 36., 37., 38. 40., sorszámon érkezett kérelmekről nem döntött. Ezáltal a tisztességes eljárás követelményének teljes mértékben nem tett eleget, azonban ezek a hiányosságok nem vezetnek az elsőfokú ítélet feltétlen hatályon kívül helyezéséhez.

A bizonyítási eljárás törvényességét és az elsőfokú ítélet megalapozottságát vizsgálva az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartásával körültekintően folytatta le a bizonyítást, a bizonyítékok perrendszerű értékelését elvégezte, mérlegelő tevékenysége eredményeként megalapozott történeti tényállást állapított meg. Feltárta a sértett bántalmazásának okát és mozzanatait.

A vádlott a nyomozás során és a tárgyaláson elismerte, hogy a sértettet megelőzően a ... sörözőben pofon vágta, később visszavonta, hogy bármikor megütötte. Tagadta, hogy a sértettel dulakodtak, állította, hogy védekezésül ütötte el a sértett kezét, aki véletlenül elesett, sérülései nem voltak.

A törvényszék az orvosi dokumentációt, orvosszakértői véleményt, tanúvallomásokat alapul véve védekezésével szemben okszerűen állapította meg, hogy a sértett a sérülései a kölcsönös dulakodást követően akkor keletkeztek, mikor a vádlott legalább közepes erővel szájon ütötte és ettől hanyatt esett, a fejét beütötte.

A tanúk vallomásai egybehangzóan alátámasztják, hogy a vádlott a pénze ellopása miatt vonta felelősségre a sértettet, aki ugyan ittas volt, de a járása nem volt bizonytalan, a vádlotthoz akarta dobni a biciklijét, aki rászólt, hogy ne dobálja, mert megveri.

Az 1. számú tanú és **2. sz. tanú** mindezt hallották, utóbbi látta a kölcsönös dulakodást, majd a sértettet röviddel ezután a földön hanyatt feküdve. A vádlott **K. Gy.-nek** a helyszínen elismerte, hogy kiütötte a sértettet, mindkét tanú észlelte a földre került sértett szájüregének vérzését.

A tanúk által elmondottak időben, térben összekapcsolódnak, a vallomásaik egymást kiegészítik és megerősítik. A terhelő bizonyítékok kizárják, hogy a sértett halálához vezető fejsérülések a vádlott bántalmazásán kívül, más okból is keletkezhetek. A lefolytatott bizonyítás eredményeként a bizonyítékok csak abba az egy irányba mutatnak, hogy a vádlott bántalmazásától esett el a sértett, a halála okozati összefüggésben áll az elszenvedett ökolütéstől történő elesés során szerzett sérülésével.

Mivel az ítélet tábla olyan megalapozatlanságot nem észlelt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére adna okot, a védő erre irányuló fellebbezésének nem adott helyt. Következésképpen nem vezetett eredményre a vádlott felmentést célzó fellebbezése sem, hisz arra csak a bizonyítékok eltérő felülmérlegelése útján kerülhetett volna sor, ami eljárásjogilag tilalmazott.

Az ítélet tábla a tényállás kisebb pontatlanságait a fellebbviteli főügyészség indítványnak helyt adva, az alábbiakkal szerint korrigálta :

-Az ítéletet 9. oldalán kifejtett érvelés szerint az elsőfokú bíróság a vitatott szakértői vélemények közti eltérés okát a Veszprémi Szakértői Intézet véleményének beszerzésével feloldotta és elfogadta, hogy a vádlott nem gyengeelméjű, büntetőjogilag értékelendő beszámítási képessége teljes. Ehhez a bizonyítékértékelő tevékenysége eredményéhez képest nem adekvát a tényállásban rögzített megállapítás, miszerint a vádlott beszámítási képessége enyhe fokban korlátozott.

Az ítélet tábla a Be. 352. §-a /1/ bekezdésének a) pontja szerint az Igazságügyi és Kutató Intézetek Veszprémi Intézetének szakvéleménye alapján a tényállásban rögzített azt a megállapítást, hogy a vádlott gyengeelméjű és a beszámítási képessége az elkövetéskor enyhe fokban korlátozott volt az ítélet harmadik oldal első bekezdéséből mellőzte. Ehelyett rögzítette, hogy „a vádlott nem gyengeelméjű, személyiségzavara a beszámítási képességét nem zárja ki és nem is korlátozza. Képes volt arra, hogy cselekményének következményeit felismerje és e felismerésnek megfelelő magatartást tanúsítson.”

-A tényállást / a harmadik oldal hatodik bekezdésének első mondatát / magából az ítélet hatodik oldal utolsó bekezdésében írt indokolásából pontosította akként, hogy „A sértett halálát eredményező sérüléseket - koponyatörést, agyzúzódást és agyi nyomásfokozódást követő keringés és légzés összeomlást - a vádlott ökölütése következtében történt eleséskor szenvedte el.

A vádlott személyi körülményeit a Bicskei Városi Bíróság 1.P.20259/2001/9. számú ítélete és a nyilvános ülésen elhangzottak, valamint a bemutatott orvosi dokumentáció alapján azzal egészítette ki, hogy a vádlott cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt áll, vesedaganat miatt rendszeresen kórházi kezelésre szorul, az Esztergomi Pszichiátriai Betegek Otthonának lakója.

A vádlott előző elítélésére vonatkozó adatokat a következőkkel egészítette ki: A Tatabányai Városi Bíróság 6.B.1077/1992/2. számú és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Bf.103/1993/3. számú, 1993. április 13. napján jogerős összbüntetési ítélete személy elleni erőszakos bűncselekmények elkövetésére vonatkozó alapítéleteket is összbüntetésbe foglalt.

A fenti helyesbítéssel és kiegészítéssel a tényállás teljeskörűen megalapozottá vált, a felülbírálat során irányadó volt, határozatát az ítélet tábla a Be. 352. §-ának /2/ bekezdése szerint erre alapította.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése a rá vonatkozó indokolással együtt az anyagi jog szabályainak megfelel.

Az ittas vádlott részéről a tényállásban leírt cselekmény elkövetésére a testi sértés egyenes szándékával került sor. Erre a szándékra lehet következtetni a sértett szájára leadott közepes vagy azt meghaladó erejű ütéséből, amitől annak három foga meglazult, a fogínye vérzett.

A bántalmazást megelőző fenyegetőzése, hogy megveri a sértettet és a sértett kihívásának elfogadása, majd a kölcsönös dulakodásuk is, a testi sértés szándékának kialakulására utalnak. Amikor a sértett fejét megütötte, volt birkózóként a sérülésével

számolhatott. A sértett halála azért következett be, mert hanyatt esésekor a fejét ért erőbehatások miatt, koponyatörés és kemény agyburok alatti vérzés, agyzúzódás, majd agyi nyomásfokozódás alakult ki, ami később a keringésének és légzésének összeomlását okozta.

A bántalmazás és a halálos eredmény okozati kapcsolatban állnak, a vádlott testi sértésre irányuló cselekménye vezetett a sérülések keletkezéséhez, majd a sértett halálához. Az eredmény tekintetében a vádlott azért nem látta előre magatartása súlyosabb következményét - vagyis annak lehetőségét, hogy a sértett az ütéstől az eleshet és ennek folytán végzetes eredménnyel járó koponyasérülést szenvedhet -, mert a tőle elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztotta, így a bekövetkezett halálos eredmény tekintetében büntetőjogi felelősség a hanyag gondatlansága miatt terheli.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a vádlott felelősségét a halált okozó testi sértés büntettéért az elkövetéskor hatályos Btk. 170. § /5/ bekezdésének második fordulata alapján. Azonban az ítéletének indokolásában felhívott helyes jogszabályi hivatkozás ellenére a rendelkező részben tévesen, az elbíráláskor hatályos szabályoknak megfelelő törvényhelyet jelölte meg, ezért azt az ítélet tábla helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság a büntetést befolyásoló tényezőket túlnyomórészt hiánytalanul vette számba, ezek körét az ítélet tábla azzal egészítette ki, hogy kisebb nyomatékú súlyosító körülmény a vádlott terhére a korábbi - az elévülési időn túli - elítélése, míg a javára értékelte a megromlott egészségi állapotát, a bűncselekmény elkövetését megkönnyítő személyiségzavarát, a cselekménye bekövetkezett eredményéért fennálló gondatlanság enyhébb formáját. A vádlott javára nagyobb nyomatékkal vette figyelembe az igen jelentős időmúlást, amelyből az elsőfokú ítélet meghozataláig három évet előzetes fogvatartásban töltött, a szabadlábon eltelt időben tanúsított kifogástalan viselkedését. A másodfokú eljárásban feltárt személyi körülményeit, amelyek igazolják, hogy az élete pozitív irányt vett, kerüli a konfliktusokat.

Az enyhítő körülmények túlsúlyára és a személyi körülményeire figyelemmel az ítélet tábla a büntetés enyhítését indokoltnak tartotta és a vele szemben a kiszabott börtönbüntetés tartamát a törvényi minimum alsó határát megközelítő mértékre enyhítette, tekintettel arra is, hogy az általános, valamint az egyéni megelőzés céljait az előzetes letartóztatásban abból már kitöltött idő is biztosíthatja.

Az ítélet tábla az alkalmazott elkövetéskori Btk-ra figyelemmel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés törvényhelyének megjelölését a Btk. 53.§ és 55.§ /1/ bekezdésére helyesbítette.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a joghátrány vonatkozásában a Be. 372. § /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával és útiköltségével kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

Győr, 2013. június 18. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011.szeptember 23. napján kelt 5.B.106/2009/45. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. június 18. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó